

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ק"ע ע"א

פרשת תרומה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קס"ט ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וַדַּאי בְּעוֹד דְּאִינוּן מְקַטְרְגִין אֵלִין עַל אֵלִין, יִשְׂרָאֵל יְהוֹן גּוֹ רְוּחָא.

תרגום לעברית

רבי שמעון היה מצוי יום אחד ליד הפתח של לוד, ורבי חייא עמו. פגש בו תינוק אחד. אמר רבי שמעון, ודאי שהקדוש ברוך הוא מתרצה (יעורר) בעולם עכשו לימים מעטים גלגול גדול למלכי הארץ אלה באלה. ודאי שבעוד שהם מציקים אלה לאלה, ישראל יהיו בתוך רוחה.

טקסט הזוהר

אמר ההוא ינוקא, והא ביומא דא שארי אתערותא דא, דהא בהאי יומא דמין סגיאין אושדין בעלמא. אמר ליה רבי חייא, מנא ליה להאי ינוקא. אמר רבי שמעון, לזמנין נבואה נפיל בפום ינוקון, ומתנבאי יתיר מחד נביאה.

תרגום לעברית

אמר אותו תינוק, והרי ביום זה התחילה התעוררות זו, שהרי ביום זה דמים רבים נשפכים בעולם. אמר לו רבי חייא, מנין לו לזה התינוק? אמר רבי שמעון, לפעמים נבואה נופלת בפני התינוקות ומתנבאים יותר מאחד הנביאים.

אמר ההוא ינוקא, וכי תוהא איהו בינוקי למיהוי לון נבואה, והא קרא שלים איהו. מנלן. דכתיב וכל בניך למודי יי'. אינון ודאי למודי יי', ונבואה מנהון נפקא, מה דלית הכי לכל עלמא, אלא לישראל בלחודוי, דכתיב בהו וכל בניך למודי יי', ובגיני כה מנהון נפקא נבואה. אתא רבי שמעון ונשקיה אמר מיומאי לא שמענא דא, בר השתא.

תרגום לעברית

אמר אותו תינוק, וכי תמיהה היא שתהיה לתינוקות נבואה?! והרי הוא פסוק שלם. מנין לנו? שכתוב וכל בניך למודי ה'. הם ודאי למודי ה', ונבואה יוצאת מהם, מה שאין כן לכל העולם, אלא לישראל לבדם, שכתוב בהם וכל בניך למודי ה', ומשום כה יוצאת מהם נבואה. בא רבי שמעון ונשקו. אמר, מימי לא שמעתי את זה, רק עכשו.

טקסט הזוהר

דא פקודא דקודשא בריך הוא למשה: (שמות כו) ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עומדים. (כלא כגוונא עלאה) (ד'א ל'ג פתח רבי יצחק) וכתוב (ישעיה ו) שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים וגו', עובדא דמשכנא באינון קרשים, כגוונא דאינון שרפים, (בהאי אתר) אלין עומדים, ואלין עומדים.

תרגום לעברית

זו מצות הקדוש ברוך הוא למשה, ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עומדים. (הכל כדגמא העליונה) (פתח רבי יצחק) וכתוב (ישעיה ו) שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים וגו'. מעשה המשכן באותם קרשים כמו אותם השרפים, (במקום זה) אלה עומדים ואלה עומדים.

וְאִי תִימָא, וְהָא כָּל חֵיילִי שְׂמִיָּא אֵינוֹן עוֹמְדִים כְּלָהוּ, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (זכריה ג) וְנָתַתִּי לָהּ מַהֲלָכִים בֵּין הָעוֹמְדִים הָאֵלֶּה, וּכְתִיב (מלכים א כב) וְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם עוֹמְדִים עָלָיו וְגו', דְּהָא כְּלָהוּ מִשְׁרָיָן עֲלֵאִין לִית לָהּ קְפִיצִין, וְכְלָהוּ קִיָּמִי בְּקִימָה. אֲלֵא וּדְאִי כְּלָהוּ קִיָּמִין, וּלְזַמְנִין אֲלִין אֶקְרוֹן שְׂרָפִים, וּלְזַמְנִין סִלְקִין בְּשָׂמָא אַחְרָא, אֲבָל אֲלִין כְּלָהוּ בְּחַד שְׂמָא קִיָּמִי.

תרגום לעברית

וְאִם תֹּאמַר, וַהֲרִי כָּל חַיִּלוֹת הַשָּׁמַיִם כָּלָם עוֹמְדִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְנָתַתִּי לָהּ מַהֲלָכִים בֵּין הָעוֹמְדִים הָאֵלֶּה, וְכָתוּב וְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם עוֹמְדִים עָלָיו וְגו', שֶׁהֲרִי כָּל הַמַּחֲנוֹת הָעֲלִיוֹנִים אֵין לָהֶם כָּרְעִים, וְכָלָם עוֹמְדִים בְּקִימָה? אֲלֵא וּדְאִי כָּלָם עוֹמְדִים, וְלִפְעָמִים אֵלֶּה נִקְרָאִים שְׂרָפִים, וְלִפְעָמִים עוֹלִים בְּשֵׁם אַחֵר, אֲבָל אֵלֶּה כָּלָם עוֹמְדִים בְּשֵׁם אֶחָד.

טקסט הזוהר

וְהָאִי קִרְא אוּקְמוּהָ, (נ' א' רבי יצחק פתח) כְּתִיב (תהלים כג) מִזְמוֹר לְדָוִד יְי' רָעִי לֹא אֶחָסֵר. הָא (נ' ע' א') אֶתְמַר, מָה בֵּין מִזְמוֹר לְדָוִד, וּבֵין לְדָוִד מִזְמוֹר. וְהִכָּא, שְׂכִינְתָּא קִדְמָא וְאַתְיָא, וְשָׂרְאָת עָלֶיהָ בְּקִדְמִיתָא. יְי' רָעִי, וְכִי אֲמַאי שְׂכִינְתָּא קִדְמָא הִכָּא, וְהָא דָּוִד אֶצְטְרִיךְ לְאַקְדָּמָא (ס' א' לאתערא) אִיהוּ בְּקִדְמִיתָא, הוּאִיל וּבְעֵי מְזוֹנִיָּה מַעַם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

תרגום לעברית

וּפְסוּק זֶה פִּרְשׁוּהוּ, (רבי יצחק פתח) כְּתוּב (תהלים כג) מִזְמוֹר לְדָוִד ה' רָעִי לֹא אֶחָסֵר. הֲרִי נִתְפָּאֵר, מָה בֵּין מִזְמוֹר לְדָוִד וּבֵין לְדָוִד מִזְמוֹר? וְכֵאֵן שְׂכִינָה קִדְמָה וּבִקְאָה וְשָׂרְתָה עָלָיו בְּרֵאשׁוֹנָה. ה' רָעִי, וְכִי לְמָה שְׂכִינָה קִדְמָה לְכֵאֵן, וַהֲרִי דָּוִד צְרִיךְ לְהִקְדִּים (לעורר) בְּרֵאשׁוֹנָה, הוּאִיל וּמִבְּקֵשׁ מְזוֹנוֹ מַעַם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא?

אָלֵא, וְדַאי שְׂכִינְתָא קִדְמָא וְאַתְיָא, וְשָׂרַת עָלֶיהָ, וְאַתְעֵרַת לִיהָ לְשַׁבְּחָא לְמַלְכָּא שְׂבַחָא דָא, וְלִמְבַּעֵי מְזוּנֵי מַלְכֵי מַלְכָּא, דְּהָא הָכִי אֲצִטְרִיף עַל מַלְכָּה דְּמְזוּנָא דְּבַעֲיָא אִיהִי וְרַעוּתָא דִּילָהּ, דְּכָל בְּנֵי עֲלָמָא יִבְעוּן מְזוּנֵי. בְּגִין דְּכַד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בָּעִי לְנַחֲתָא מְזוּנֵי לְעֲלָמָא, אִיהִי נְטִלָא בְּקִדְמִיתָא, וְעָלָה נַחֲתִי מְזוּנֵי לְעֲלָמִין כְּלָהּ. וּבְגִינֵי כֹךְ אִיהִי אֲקַדִּימַת לְמַלְכָּה דָא דְּמְזוּנֵי, וְשָׂרַת עָלֶיהָ דְּדוּד. יִי' רַעִי, יִי' רַעֲיָא דִּילִי, כֹּהֲאִי רַעֲיָא דְּמַדְבַּר עֲאנָא דִּילָיָה בְּאַתֵּר דְּדִשְׁאִין וְעִשְׁבִּין, דְּלֹא מַחְסֵר בֵּיהּ כָּל מַדְעָם. אוּף הָכִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הוּא אִיהוּ רַעֲיָא דִּילִי, לְמִיזֵן לִי בְּכָל מָה דְּאֵנָא אֲצִטְרִיף. דְּבַר אַחֵר יִי' רַעִי, תַּנְיִנִן, דְּקִשִּׁין מְזוּנוֹתֵיו דְּבַר נֶשׁ קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּקָרִיעַת יָם סוּף. הֵכָא תִּרִין גְּוֹנִין אֵינִין, וְתִרְוִייהוּ בְּאַרְחַ קְשׁוּט.

תרגום לעברית

אָלֵא וְדַאי שְׂכִינְתָא קִדְמָה וּבָאָה וְשָׂרַתָּה עָלָיו וְהַעֲיָרָה אוֹתוֹ לְשַׁבְּחָא לְמַלְכָּה אֶת הַשְּׂבַח הַזֶּה וּלְבַקֵּשׁ מְזוּנוֹת מַלְכֵי הַמַּלְכָּה, שְׁהֲרִי כֹךְ צָרִיף עַל דְּבַר שֶׁל מְזוּן שֶׁהִיא רוּצָה וְהַרְצוֹן שָׁלָה, שְׂכָל בְּנֵי הָעוֹלָם יִבְקָשׁוּ מְזוּנוֹת. מִשּׁוֹם שֶׁכָּאֲשֶׁר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּצָה לְהוֹרִיד מְזוּנוֹת לְעוֹלָם, הִיא נוֹטֶלֶת בְּרֵאשׁוֹנָה, וְעָלֶיהָ יוֹרְדִים מְזוּנוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת. וּמִשּׁוֹם כֹּךְ הִיא הַקְדִּימָה לְדְבַר זֶה שֶׁל מְזוּנוֹת, וְשָׂרַתָּה עַל דּוּד. ה' רַעִי - ה' הָרוּעָה שְׁלִי. כְּרוּעָה הִזָּה שְׂמַנְהִיג צֵאנֹו בְּמָקוֹם שֶׁל דִּשְׁאִים וְעִשְׂבִּים שֶׁלֹּא חָסְרוּ דְּבַר, אִף כֹּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא הָרוּעָה שְׁלִי לְזוֹן אוֹתִי בְּכָל מָה שֶׁאֲנִי צָרִיף. דְּבַר אַחֵר ה' רַעִי - שְׁנִינֹו שְׂקִשִּׁים מְזוּנוֹת שֶׁל אָדָם לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ קָרִיעַת יָם סוּף. כָּאֵן הֵם שְׁנֵי גְּוִנִים, וְשְׁנֵיהֶם בְּדֶרֶךְ אֱמֶת.

חד בגין דקודשא בריהו הוא כל עובדוי בדינא וקשוט, ועל דינא וקשוט אתקיים כל עלמא. ובכל יומא ויומא, ובכל זמנא וזמנא, דן כל עלמא בדינא לצדיקי ולרשיעי ולכל בני עלמא, כמה דאת אמר (תהלים יא) כי צדיק יי' צדקות אהב. וכד איהו דן בני נשא, וחמי בני נשא כמה חייבין, וכמה חטאין קמיה, כדין קשה בעינוי למיהב לון מזונא בכל זמנא, בגין דאית ליה למיזן חייבא, ולאינון דחטאין.

תרגום לעברית

אחד בשביל שכל מעשיו של הקדוש ברוך הוא בדין ואמת, ועל הדין והאמת מתקנים כל העולם, ובכל יום ויום ובכל זמן וזמן דן את כל העולם בדין, את הצדיקים ואת הרשעים ואת כל בני העולם, כמו שנאמר (תהלים יא) כי צדיק ה' צדקות אהב. וכשהוא דן בני אדם ורואה בני אדם כמה רשעים וכמה חטאים לפניו, אז קשה בעינוי לתת להם מזון בכל זמן, כי יש לו לזון את הרשעים ואת אותם שחוטאים.

טקסט הזוהר

ואיהו עביד עמהון לגו משורת הדין, וזן ומפרנס לון כפום חסד עלאה, דאתמשך (קס"ח ע"ב) ואתנגיד על כל (ס"א עמין ובני) בני עלמא, וביה איהו זן ומפרנס לכלא, לצדיקי ולחסידים ולרשיעי, ולכל אינון בני עלמא, ולכל חיון ובעירי חקלא, ועופי שמיא, מקרני ראמים עד ביצי כלמי, ולא אשתאר בעלמא, דאיהו לא זן ומפרנס לכלא, אף על גב דקשה קמיה, לפום עובדין דבני עלמא, בקריעת ים סוף.

תרגום לעברית

והוא עושה עמם לפנים משורת הדין, וזן ומפרנס אותה כפי החסד העליון שנמשך ונשפע על כל (העמים ובני) בני העולם, ובו הוא זן ומפרנס את הכל, את הצדיקים ואת החסידים ואת הרשעים, ואת כל אותם בני העולם, ואת כל החיות ובהמות השדה

ועופות השמים, מקרני ראמים ועד ביצי כנים, ולא נשאר בעולם מי שאינו זן ומפרנס את הכל, אף על גב שקשה לפניו, לפי מעשי בני העולם, בקריעת ים סוף.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"ע ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

וכי קריעת ים סוף קשה קמיה, והכתיב (נחום א) גוער בים ויבשהו, (עמוס ה) הקורא למי הים וישפכם על פני הארץ, והא כיון דסליק

תרגום לעברית

וכי קריעת ים סוף קשה לפניו, והרי כתוב (נחום א) גוער בים ויבשהו, (עמוס ט) הקרא למי הים וישפכם על פני הארץ, והרי כיון שעלה רצון לפניו, הכל לפניו כאין הוא חשוב, ואתה אמרת שקריעת ים סוף קשה לפניו?!

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.